

I Anledning af det høie Ministeriums Skrivelse af 16de ds. til det lægevidenskabelige Fakultet, hvori der forlanges Separatertklæring angaaende min Stilling til Fakultetets Erklæring af 3die Novbr. d. A., tillade jeg mig at anføre Følgende:

Naar jeg understrev Fakultetets Skrivelse af 30te Januar d. A., hvori Henlæggelsen af Frederiks Hospitals, Fødselsstiftelsens og de lægevidenskabelige Instituters Nybygninger til Pladsen i Blegdamskospitalets Nærhed fraraades, da gjorde jeg dette ikke blot af Hensyn til de i nævnte Skrivelse nærmere omtalte Undersøgelser over Koppefætt, men tillige, og hovedsageligt, fordi jeg overfor disse Undersøgelser paa den ene Side og vort usikre Kundskab til Infektions sygdommens Udbredningsmaade paa den anden Side maatte slutte mig til den Passus i Fakultetets Skrivelse, der lød saaledes: „Saameget faaar imidlertid fast, at det i flere Tilfælde utvivlsomt har viist sig, at en infektiøs Sygdom selv ved de omhyggeligste Isolationsforanstaltninger kan brede sig fra et Hospital ud i den nærmeste Omegn ad ukjendte Veie og derfor foreløbigt uafværgeligt. Denne Omstændighed forekommer Fakultetet tilstrækkelig til, at man fra et hygieintisk Standpunkt maa erklære Anlægget af et nyt Sygehus tæt ved et Epidemihospital for absolut forkastelig, naar Hensyn tages til den Kalamitet, som kan indtræde ved Infektion af et stort Hospital og det tunge Ansvar, som derved vilde falde paa de lægekyndige Autoriteter, der ikke i Tide have gjort deres Mulige for at afvende en saadan Hændelse.“

Af Ministeriets Skrivelse 13de Novbr. d. A. til Fakultetet fremgaar det, at der til Disposition for Nybygningerne haves to Pladser, nemlig den af Fakultetet under 30te Januar fraraadede Plads ved Blegdamskospitalet og et ligesaa stort Areal paa Østerskælled.

Naar det med Hensyn til den første Plads oplyses, at visse bestemte Infektions sygdomme — Kopper, Kolera — kun under større Epidemier ville blive optagne paa Blegdamskospitalet, da har — i Henshold til, hvad jeg ovenfor har anført — mine Betænkkeligheder kun for en Del kunnet paavirket heraf, og dette i saa meget mindre Grad, som Naboskabet vel netop under en Epidemi vilde blive særlig farligt. Ligesaa lidt finder jeg fuldkommen Sikkerhed i den Omstændighed, at den omhandlede Beliggenhed ikke vil bringe Frederiks Hospital i Forbindelse med nogen Sygdom — Dysenteri og exanthematisk Typhus fundtagen — som det ikke selv optager og for Undervisningens Skyld er nødt til at optage thi der vil være Forskjel paa, om en Sygdom er optaget med Vidende i Hospitalet eller har indfundet sig ubuden; i første Tilfælde er man saavidt muligt Herre over den og kan anbringe den, hvor det er mest beleiligt, men i sidste Tilfælde kan den anbringe sig selv paa ubeleiligt Sted.

Overfor Pladsen paa Østerskælled anføres i det høie Ministeriums Skrivelse forskellige Betænkkeligheder, der navnlig gaa ud paa den affides Beliggenhed, Naboskabet med en Husarkaserner og Befolkningerne ved det nødvendige Kloakanlæg. Hvad Beliggenheden angaar, kan det selvfølgelig ikke negtes, at den omhandlede Plads for Dieblisset ligger periferet i Byen, medens der dog tør være Sandsynlighed for, at dette Forhold i det Mindste til Dels vil ændres ved Bebyggelse i de kommende Aar. Det kan heller neppe betvivles, at Anbringelsen af et Anlæg, der faar saa stor Betydning for Byens Befolkning, vil medføre en tilsvarende Udvikling af Kommunikationerne, der i hvert Tilfælde vilde komme de Patienter til Gode, der søge Poliklinikkerne, medens de Studerende rimeligvis, som hidtil, saavidt muligt ville søge deres Boliger i Nærheden af Hospitalet. For den